

KREPITEV PODNEBNE ODPORNOSTI

OBSEG KREPITVE PODNEBNE ODPORNOSTI

Krepitev podnebne odpornosti je proces, ki v razvoju infrastrukturnih projektov vključuje blaženje podnebnih sprememb in prilagajanje nanje (Evropska komisija (EK), 2021a). Upoštevanje podnebnih sprememb je že bilo zahtevano za velike projekte v programskem obdobju 2014–2020, torej to ni popolnoma nova zahteva. V programskem obdobju 2021–2027 pa se z uredbo o skupnih določbah zahteva upoštevanje podnebnih sprememb za vse naložbe v infrastrukturo z življenjsko dobo nad pet let, ki so financirane iz skladov EU (ERDF, ESF+, JTF, EMFAF, AMIF, ISF, BMVI). Tehnične smernice za krepitev podnebne odpornosti (Evropska komisija (EK), 2021b) infrastrukturo opredeljujejo kot širok pojem, ki zajema stavbe, omrežno infrastrukturo ter različne grajene sisteme in premoženje.

To vključuje sledeče vrste infrastrukture:

- *zgradbe*, od zasebnih hiš do šol in industrijskih zgradb, ki so najpogostejša vrsta infrastrukture in so osnova človeške poselitve;
- *sonaravna infrastruktura*, kot so zelene strehe, zidovi, prostori in drenažni sistemi;
- *infrastrukturna omrežja*, ki so ključna za delovanje gospodarstva in družbe, zlasti infrastruktura za energetiko (na primer omrežja, elektrarne, plinovodi), promet (ceste, železnice, pristanišča, letališča ali infrastruktura notranjega vodnega prometa), informacijska in komunikacijska tehnologija (omrežja za mobilno telefonijo, podatkovni kabli, podatkovni centri) in vodna infrastruktura (na primer vodovodi, vodni rezervoarji, objekti za obdelavo odpadnih voda);
- *»zelena« infrastruktura* in kombinirane oblike *»sivo-zelene infrastrukture«*, kot so strateško načrtovana omrežja naravnih ali sonaravnih območij, z drugimi okolju prijaznimi značilnostmi, oblikovanimi in upravljanimi za zagotavljanje različnih ekosistemskih storitev. Združuje zelene površine (ali modre, če gre za vodne ekosisteme) in druge značilnosti kopenskih (vključno z obalo) in morskih območij. Na kopnem je zelena infrastruktura prisotna tako v urbanem kot tudi podeželskem okolju;
- *sistemi* za upravljanje odpadkov iz gospodinjstev in gospodarskih dejavnosti (točke zbiranja odpadkov, razvrščanje, obrati za recikliranje, sežigalnice in odlagališča);
- *druga osnovna sredstva* na področju različnih sektorjev, vključno s komunikacijami, reševalnimi službami, energetiko, financami, prehrano, upravo, zdravjem, izobraževanjem in usposabljanjem, raziskavami, civilno zaščito, prometom, odpadki ali vodami.
- *Druge upravičene vrste infrastrukture* so lahko določene tudi z zakonodajo posameznega sklada, na primer uredba InvestEU (Uredba (EU) 2021/523, 2021) vključuje obširni seznam upravičenih naložb v okviru politike trajnostne infrastrukture.

V slovenskem računovodskem kontekstu to pomeni naložbo v vsakršna **opredmetena osnovna sredstva z amortizacijsko dobo, daljšo od pet let**.